

נכתב על ידי ד"ר יואב דמארי וד"ר אלעד פרי
אשר סייעו התמחות לדרמטולוגיה וטרינרית מטעם הקולג' האירופאי לדרמטולוגיה (ECVD).

סיגנלמנט:

ג'ולי, כלב מעורב, גזע בינוני, מסורס בן 10.

תלונה מרכזית:

לקויות עוריות מלוות בכיבים מזה חודשיים.

הופעת הלקויות באה בסמיכות לכך שגולי חלה ואושפז, הופיעו סימנים
סיסטמיים של חולשה, אפאטיות ואי שליטה על מתן השתן.

המשך במעמוד הבא

אבחנות מבדלות:

האבחנות המבדלות היו נאופלסיה עורית, היסטיוציטוזיס ראקטיבי, פיודרמה עמוקה / פטריות עמוקות, טפיל לישמניה, מחלה אוטואימונית, תגובה לתרופות, תגובה גרנולומטוטית סטרילית.

בדיקה ציטולוגית: משטחי מגע מהגב, מהלחי, על יד האף: תאי דלקת נייטרופילים רבים, מקרופאגים רבים, לימפוציטים, זיהום חיידקי קל עם חיידקי קוקים 1/4.

FNA - מרגל שמאל אחורית: תאי דלקת נייטרופילים רבים, מקרופאגים רבים, תאי מאסט ולימפוציטים.

בדיקות דם: ספירה וכימיה - ללא ממצאים

בדיקת דם סרולוגיה ללישמניה - שלילי.

כוון שלאחר הבדיקות הראשוניות, לא ניתן היה להגיע לאבחנה נלקחה ביופסיה מ-5 מקומות למעבדה פתולוגית עם בקשה לצביעות PAS לזיהוי פטרת. לאחר שבמעבדה לא זיהו גורם מזהם, נעשה צביעת ZN לאיתור מיקובקטריה שיצאה שלילית. תוצאת הביופסיה הסופית שהתקבלה:

Severe histiocytic, eosinophilic and neutrophilic perifollicular to interstitial dermatitis - suspect sterile granuloma pyogranuloma syndrome

רקע כללי:

SGPS (Sterile granuloma pyogranuloma syndrome) סינדרום לא נפוץ בכלבים ונדיר בחתולים. הסיבה לסינדרום אינה ידועה וההערכה היא כי מדובר בתגובה אימונית חריגה לגורם מזהם או לאנטיגן של גורם מזהם. חיזוק להערכה זו היא העובדה שהסינדרום מגיב לטיפול אימונוסופרסיבי בפרדניזון, ציקלוספירין, וכן לטטרציקלין או דוקסילין. במחקר של 46 מקרים שאובחנו כסובלים מ SGPS נמצאו 21 מקרים (46%) שהם חיוביים ללישמניה. אין גזע ספציפי הרגיש למחלה. הלקויות מאופיינות בתחילה בפפולות, פלאקים עוריים או נודולות שהופכות לקרחות, ובהמשך לכיבים עם זיהום חיידקי משני. הלקויות נמצאו בדרך כלל באזור הראש, בקרבת גשר האף, muzzle, סביב העיניים, קצוות האוזניים, כפות רגליים ואזור אברי המין.

בציטולוגיה רואים דלקת גרנולומטוטית/ פיוגרנולומטוטית ללא מיקרואורגניזמים. יש לבצע בדיקה ללישמניה ובמידה והיא שלילית יש לבצע ביופסיה ולשלול גורמים מזהמים כמו מיקובקטריה או פטרת עמוקה. בביופסיה התמונה דומה לציטולוגיה ובדרך כלל רואים תאי נייטרופילים במרכז הלקות ומאקרופאגים בפריפריה. לאחר שלילה של גורמים מזהמים בביופסיה ע"י צביעות או אבחנה ישירה, האבחנה הסבירה היא SGPS.

טיפול:

הטיפול יכול להתחיל במתן טרציקלין/ דוקסילין וניאצינמיד, במידה ורוצים להימנע מטיפול אימונוסופרסיבי. בטיפול בסטרואידים סיסטמיים במינון אימונוסופרסיבי, ישנה תגובה טובה ומהירה יחסית, אך רוב הכלבים צריכים טיפול המשך לתקופה ארוכה של מספר חודשים במינונים נמוכים ולעיתים לכל החיים. לעיתים כלבים מפסיקים להגיב לטיפול הסטרואידי לאחר רמיסיה, במצב זה מומלץ טיפול בציקלוספורין, בנוסף או במקום הסטרואידים. תרופה נוספת אפשרית היא אזתיופרין, אותה ניתן לתת לאחר רמיסיה גם בתדירות של פעם בשבוע. ישנם לקויות שאינן מגיבות לטיפול, במקרה זה ההמלצה היא להסיר אותן בניתוח.

בחזרה לגולי:

גולי התחיל טיפול בפרדניזון במינון אימונוסופרסיבי ואנטיביוטיקה לזיהום משני ותוך 10 ימים חל שיפור מהיר במצב הלקויות. כיום, לאחר כחודש וחצי מתחילת הטיפול, הלקויות הן ללא כיבים, העור מחלים באיטיות, באחת הלקויות יש גלד גדול, אך נראה כי העור מתחתיו מחלים יפה. כרגע אנחנו בשלבי הורדת מינון הפרדניזון בהדרגה תוך מעקב כדי לוודא שלא חלה החמרה.

לקריאה נוספת, שאלות וליצירת קשר

• www.zoetis.ca/conditions/dogs/dermatology/home.aspx

• יואב דמארי 054-6424471 | אלעד פרי 0544400774

• dermatopets@gmail.com

מקורות:

1. Miller WH, Griffin CE, Campbell KL. Miscellaneous skin diseases. In: Muller and Kirk's small animals dermatology, 7th edition, St Louis, MO: Elsevier, 2013; 704-706.
2. Panich R, Scott DW, Miller WH: Canine cutaneous sterile pyogranuloma syndrome: A retrospective analysis of 29 cases (1976–1988). J Am Anim Hosp Assoc 27(519–528), 1991.
3. Santoro D, Spaterna A, Mechelli L, Ciaramella P: Cutaneous sterile pyogranuloma/granuloma syndrome in a dog. Can Vet J. 2008 Dec;49(12):1204-7.